

XXIII.

Forslag til Lov

om

Jagten.

(Fremsat i Folketinget den 30. Oktober 1919 af Landbrugsminister *Kr. Pedersen*.)

Kapitel I.

Jagtretten.

§ 1.

Jagtretten tilkommer Grundejeren; som saadan anses Arvefæsteren med Ret til at sælge og pantsætte.

Lige med Grundejere betragtes med Hensyn til Jagtretten Lensbesiddere, Beneficiarier og offentlige Stiftelsers Bestyrelser paa den paagældende Stiftelses Vegne.

Paa udskiftede Jorder og paa udskiftede Købstadsjorder tilkommer Jagtretten Kommunen, hvis Bestyrelse har at bestemme, hvorledes der skal forholdes med Jagtrettens Udøvelse paa den for Kommunen og Grundejerne hensigtsmæssigste Maade.

Med Hensyn til Jagtretten paa den kongelige Vildtbane forholdes efter de hidtil gældende Regler. Paa Sandflugtsstrækninger, hvor Dæmpningen besørges af det offentlige, indtræder samme i Ejerens Sted og er saaledes berettiget til at disponere over Jagtretten paa Lodden. I øvrigt skal ethvert i Medfør af den hidtil gældende Lovgivning retsgyldig taget Forbehold eller sket Overdragelse, hvorefter Jagtretten tilkommer en anden end Grundejeren, fremdeles blive i Kraft.

Jagtretten paa Søer, Aaer, Bække og andre lignende Vande skal alene tilkomme den eller de tilstødende Grundejere, enhver udfor sin Grund og indtil Midtstrøms, medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen ved særlig Adkomst har erhvervet Jagtret paa det paagældende Vand. Ved Midtstrømsforstaas Midten af det paagældende Vand.

§ 2.

Den Grundejer, der ikke har Jagtret paa sin Grund, er berettiget til at forlange Jagtretten afløst, hvilket ogsaa gælder paa den kongelige Vildtbane og paa udskiftede Købstadsjorder.